

عنوان مقاله:

کاروانسرای دله مرز؛ سازه‌های متفاوت در منظر فرهنگی هورامان

محل انتشار:

همایش ملی کاروانسراهای ایران: گذشته، حال، آینده (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

یویا طالب نیا - دانشجوی دکتری باستان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، ابهر، ایران

زرین فخار - استادیار گروه باستان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، ابهر، ایران

محمد رشیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت ابنیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ابهر، ایران

خلاصه مقاله:

از جمله آثار شاخص در معماری ایرانی- اسلامی کاروانسراها می باشند که با دارا بودن تنوع ساختاری همواره مورد توجه پژوهشگران عرصه تاریخ معماری ایران قرار گرفته اند. در دوراناسلامی خصوصا دوره صفوی به دلیل بالا رفتن امنیت راه ها و افزایش سفرهای زیارتی و تجاریساخت این نوع بناها رو به فزونی یافت، همین امر در جهت رونق راه ها و افزایش مسیرها نقشعمده ای ایفا نمود به همین دلیل تعداد کثیری کاروانسرا مربوط به این دوران و پس از آن در نقاطمختلف ایران به جای مانده است. از نظر معماری، کاروانسراها متنوع بوده و معماران ایران از طرحهاو نقشه های گوناگونی برای ایجاد کاروانسراها استفاده می کردند. تنوع طرح ها و نقشه هایکاروانسراهای ایران ایجاب می کند که این کاروانسراها با خصوصیات و ویژگی های جداگانه بهگروه های مختلف تقسیم شوند. غرب ایران به خصوص منطقه هورامان با توجه به اقلیم جغرافیاییمناسب و همچنین تعدد و نزدیکی روستاها به یکدیگر نیاز به ساخت کاروانسرا چندان وجودنداشته و به همین سبب کاروانسرای چندانی در این منطقه جغرافیایی ساخته نشده است. تنهاکاروانسرای شناسایی شده، که به عنوان سازه‌های متفاوت در این منطقه وجود دارد کاروانسرای دلهمرز می باشد. در مقاله حاضر سعی بر آن است با معرفی این اثر که جزء کاروانسراهای کاملا پوشیده‌مناطق کوهستانی بشمار می رود، به گونه ای نقش و جایگاه آن در منطقه مشخص شود و همچنینبر اساس ویژگی های شاخص معماری منظر فرهنگی هورامان و تطبیق این بنا با ویژگی هایمعماری کاروانسراهای ایرانی سبک معماری شاخص این کاروانسرا معرفی گردد.

کلمات کلیدی:

سبک شناسی، کاروانسرای دله مرز، معماری، هورامان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246175>

